

«Tegegrillen van natuur is niemand opgewassen»

Dixie Dansercoer kan eindelijk dochtertje Robin kussen

ZAVENTEM

Thierry GOEMAN

«Onze expeditie mag dan niet geslaagd zijn, we zijn zeker niet ontgoocheld. Omdat we weten dat niemand er ooit in zal slagen ons project tot een goed einde te brengen. Het is gewoon niet mogelijk», zeiden Alain Hubert en Dixie Dansercoer maandag bij hun aankomst op Zaventem. Precies tien dagen na haar geboorte kon Dixie er voor het eerst zijn dochtertje Robin in de armen sluiten.

De bevalling van Julie via satelliettelefoon volgden, was misschien nog het meest magische moment van de hele expeditie. Ik was er eerlijke gezegd niet gerust in, omdat het niet een keizerlijke geboorte was, maar ze zelf er stralend uit. De tijd die we elkaar hebben moeten missen, ga ik nu dubbel en dik goedmaken», aldus Dansercoer, die nauwelijks getrickerd lijkt door het avontuur.

Alain Hubert daarentegen is vermagder en moe. Hij heeft meer afgezien dan Dixie. Niet omdat hij in mindere conditie verkeerde, wel omdat hij zwaar ziek is geweest en sowieso minder goed tegen de extreme koude kan. «De koude is inderdaad verschrikkelijk. 's Avonds bij -50 graden in je slaapzak kruipen en stilaan opwarmen is een zedig gevoel. Maar echt warm krijg je het natuurlijk nooit. Vooral die dagen dat ik ziek was, waren verschrikkelijk. Maar we hebben er zelf voor gekozen. Dat weet je voor je vertrekt», aldus Hubert.

Aan een tweede poging denken

Helikopter

«Toen we de helikopterpalen ziek is geweest en sowieso minder goed tegen de extreme koude kan. «De koude is inderdaad verschrikkelijk. 's Avonds bij -50 graden in je slaapzak kruipen en stilaan opwarmen is een zedig gevoel. Maar echt warm krijg je het natuurlijk nooit. Vooral die dagen dat ik ziek was, waren verschrikkelijk. Maar we hebben er zelf voor gekozen. Dat weet je voor je vertrekt», aldus Hubert.

Aan een tweede poging denken

Foto: Jans HERREGODS

Noordpoolreizigers Dixie Dansercoer (links) en Alain Hubert (rechts) worden op Zaventem oude dochtertje van Dixie.

teruggekeerd. Natuurlijk is het moeilijk om de knoop door te hakken en te zeggen, goed we stoppen. Maar het was de enige juiste beslissing», gaat Dixie en Alain verder.

Wat de twee zeker zal bijblijven

en ijsberen. «Nooit hebben we positiefdeelden walrusen gezien, wij hebben op twee meter van zo'n kolossus gestaan. Een vier keer stonden we oog in oog met ijsberen. Twee keer moesten we naar ons wapen grijpen om hen

adembeneemd als angstaanja-gend. Het is alsof er enorme gebouwen in elkaar stortten. We zijn een aantal keer echt bang geweest», zegt Alain Hubert. Na meer dan vijftig dagen op zamen naar ongeweer de helft per gram en chocolade te hebben

grote steak met frieten stukken. Niets is minder waar. Ze hebben er wel zin in, maar eerst moeten ze hun calorische voorraad langzaam afbouwen. Van 5.800 calorieën naar ongeveer de helft per dag. «De eerste twee weken

